

2° ΓΕΛ Λευκάδας

Ερευνητική εργασία σχ. Έτος 2017-2018

Τετράμηνο Β

Τμήμα: Α2

Υπεύθυνος καθηγητής : Παραστατίδης Παναγιώτης

Ο Αθλητισμός ανθρώπινο δικαίωμα και ιδανικό εργαλείο μάθησης

ΣΧΕΔΙΟ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σχ. Έτος: 2017-2018

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ: 2ο Λυκείο Γενικό Λευκάδας

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

«Ο αθλητισμός, ανθρώπινο δικαίωμα και ιδανικό εργαλείο μάθησης»

Τμήμα Α2 , τετράμηνο Β

ΚΥΚΛΟΣ ΠΟΥ ΑΝΗΚΕΙ (ΒΑΛΤΕ ✓) I.ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

II.ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

III.ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΙΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ (ΠΕ)	ΔΙΑΤΙΘΕΜΕΝΕΣ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΕΤΗ (ΝΑΙ/ΟΧΙ)	ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ (ΦΟΡΕΑΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ)
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΠΕ20	2 (Δύο)	ΝΑΙ	

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

A. ΣΚΟΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

Σκοπός της έρευνας είναι οι μαθητές :

Να μπορούν να περιγράψουν με ποιον τρόπο ο αθλητισμός συμβάλει στην προώθηση ανθρώπινων ιδανικών και αξιών

Να μπορούν να περιγράψουν και να αναλύουν πως μέσω του αθλητισμού μπορούν να δοθούν ισχυρά κίνητρα για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Να διακρίνουν τη διαφορά του αθλητισμού ως ιδεώδες και του αθλητισμού ως εμπορικό προϊόν.

Ερευνητικά ερωτήματα

Ο Αθλητισμός στις τρίτες χώρες.

Αθλητισμός ως μέσο καταπολέμησης της ξενοφοβίας και του ρατσισμού

Θέσεις εργασίας που σχετίζονται με τον αθλητισμό .

Αθλητικά περιστατικά που σημάδεψαν την ανθρωπότητα

Μεγάλοι Αθλητές – προσωπικότητες.

Σχέση των νέων με τον αθλητισμό. Όταν η οθόνη αντικαθιστά το γήπεδο.

Ο αθλητισμός σήμερα ως μέσο υπερκέρδους.

B. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ (κριτήρια επιλογής θέματος, συσχέτιση με διδασκόμενα μαθήματα, αναμενόμενα μαθησιακά οφέλη κ.λ.π., ενδεικτικά μέχρι 300 λέξεις).

Ο αθλητισμός σήμερα βρίσκεται στην κορυφή της πυραμίδας του θεάματος. Οι νέοι αντλούν από το χώρο αυτό τα πρότυπά τους. Ωστόσο η εικόνα που έχουν για τον αθλητισμό δεν εκπροσωπεί τις βασικές αρχές του και τους σκοπούς του ως ιδανικό. Η επιτυχία, ο πλούτος και η διασημότητα προβάλλονται ως τα μοναδικά του οφέλη. Οι μαθητές πρέπει να είναι σε θέση να κρίνουν αυτό που τους προσφέρεται και αν αυτό επιζητούν και οι ίδιοι καθώς και πώς συνδέουν τον εαυτό τους με τον αθλητισμό σε όλα τα επίπεδα.

Γ. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΕΘΟΔΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΕΙ (μέχρι 200 λέξεις)

Το θέμα της ερευνητικής εργασίας είναι ο τίτλος του άρθρου: “ Ο Αθλητισμός ανθρώπινο δικαίωμα και ιδανικό εργαλείο μάθησης». Άρθρο του Άντολφ Όγκι, ειδικού συμβούλου του Γ.Γ. ΟΗΕ για τον Αθλητισμό, την Ανάπτυξη και την Ειρήνη, στην εφημερίδα « Έθνος» στις 13-08-2004

Διαβάζοντας το άρθρο αυτό και ε κατεγισμό ιδεών και δημιουργία ομάδων:

Οι μαθητές θα προβούν σε μια έρευνα – αναζήτηση για όσα περιγράφονται και αναφέρονται στο άρθρο. Θα αναζητήσουν πληροφορίες για θέματα που σχετίζονται με τα ερευνητικά ερωτήματα, θα αναζητήσουν οπτικοακουστικό υλικό μεγάλων αθλητικών γεγονότων και θα συντάξουν μια εργασία ανά ομάδες

Δ. ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ (μέχρι 200 λέξεις)

Μετά το τέλος της εργασίας οι μαθητές αναμένεται να:

Διαπιστώσουν ότι ο αθλητισμός μπορεί να γίνει εργαλείο μάθησης.

Εμβαθύνουν στην σχέση του αθλητισμού με τις ανθρώπινες αξίες.

Να διακρίνουν τα χαρακτηριστικά που προωθούνται από τα πρότυπα στον αθλητισμό .

Ε. ΠΟΡΟΙ – ΥΛΙΚΑ – ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Διαδίκτυο

Βιβλία

Περιεχόμενα

Ο αθλητισμός ως μέσο καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας	6
Τζέσε Όουενς: Ο άνθρωπος που ταπείνωσε τον Χίτλερ.....	10
Muhammad Ali (Cassius Marcellus Clay)	13
ΧαϊλέΓκεμπρεσελασιέ.....	14
Αθλητισμός: Διαφυγή από τα λάθος πρότυπα	15
Αθλητισμός ή πρωταθλητισμός	17
Προτάσεις έρευνας για επόμενη εργασία.....	20

Ο αθλητισμός, ανθρώπινο δικαίωμα και ιδανικό εργαλείο μάθησης

Για τις επόμενες δύο εβδομάδες τα μάτια όλων μας θα είναι στραμμένα στην Αθήνα. Εδώ, στο λίκνο των Ολυμπιακών Αγώνων, οι καλύτεροι αθλητές του κόσμου θα μας εντυπωσιάσουν με τις επιδόσεις και την αυτοκράτεια τους.

Σ' αυτούς τους - χωρίς προηγούμενο - μοντέρνους Αγώνες, θα συμμετάσχουν περισσότεροι αθλητές και περισσότερα κράτη από ποτέ.

Εμείς οι απλοί θνητοί, ενώ θαυμάζουμε τους άθλους των Ολυμπιονικών, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο αθλητισμός είναι κάτι πολύ περισσότερο από απλή ψυχαγωγία.

Ο αθλητισμός έχει τη δύναμη να βελτιώνει τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. Προάγει την εκπαίδευση, δημιουργεί θέσεις εργασίας, ενισχύει την οικονομική ανάπτυξη, καταπολεμά τον ρατσισμό, περιορίζει τη χρήση ναρκωτικών, μειώνει την εγκληματικότητα και βοηθά στην πραγμάτωση του μεγάλου στόχου της ειρήνης. Διδάσκει το ομαδικό πνεύμα, την τέχνη του γέπυ, την ήττα με αξιοπρέπεια, την εφήμερη φύση της νίκης, τη σημασία της πειθαρχίας και της σκληρής δουλειάς.

Περισσότερο από κάθε άλλο, το ποδόσφαιρο είναι το άθλημα που ανοίγει νέους δρόμους για τη βελτίωση της ζωής πολλών συναθρώπων μας.

Στη Γουινέα, όπου τα κορίτσια αποτελούν λιγότερο από το ένα τρίτο των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, δημιουργήθηκε ένα εθνικό πρωτάθλημα κοριτσιών, με στόχο να τους δοθεί ένα ισχυρό κίνητρο για να μην εγκαταλείπουν το σχολείο. Περισσότερες από πενήντα ομάδες συμμετέχουν σ' αυτό το πρωτάθλημα και οι τελικοί αγώνες θα μεταδοθούν από την τοπική τηλεόραση.

Την επόμενη Τετάρτη, στην Αϊτή, μια χώρα όπου κυριαρχεί η βία, η πέντε φορές πρωταθλήτρια κόσμου Βραζιλία θα συμμετάσχει σε ένα παιχνίδι που ονομάστηκε «το παιχνίδι της ειρή-

νης». Στην Ινδία, όπου το κρίκετ είναι εθνική έμμονη ιδέα, γνωστοί παίκτες χρησιμοποιούν το κύρος τους για να βοηθήσουν στην προσπάθεια για την εξάλειψη της πολιομειλίτιδας.

Στη Ρουάντα, η πρόληψη κατά του AIDS διδάσκεται στα ορφανά και σε άλλες ευάλωτες ομάδες παιδιών μέσω του αθλητισμού.

Σε ένα πρόσφατο ταξίδι μου στο Ισραήλ και τα Παλαιστινιακά εδάφη, είδα, με τα ίδια μου τα μάτια, παιδιά από τις δύο αντιμαχόμενες πλευρές να παίζουν ποδόσφαιρο και μπάσκετ. Ο Αλί πάσαρε στον Αρόν και η Ραχίλ τρίπλαρε τη Φατιμά και όλοι το βρήκαν αυτό απολύτως φυσιολογικό.

Στα Ηνωμένα Έθνη γνωρίζουμε ότι για να αξιοποιηθούμε τη δύναμη του αθλητισμού, πρέπει να συνεργασθούμε με κυβερνήσεις, ιδιωτικές επιχειρήσεις, αθλητικούς οργανισμούς και οποιονδήποτε άλλον έχει τα μέσα και τη θέληση να προσφέρει.

Το 2001 ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών δημιούργησε τη θέση του Ειδικού Συμβούλου για τον Αθλητισμό, την Ανάπτυξη και την Ειρήνη, ακριβώς για να δημιουργηθεί αυτή η συνεργασία.

Τα Ηνωμένα Έθνη ονόμασαν το 2005, «Διεθνές Έτος Αθλητισμού και Φυσικής Αγωγής», θέλοντας να περάσουν το μήνυμα ότι ο αθλητισμός μπορεί γίνει καταλύτης για τη θεμελίωση της ειρήνης και της ανάπτυξης.

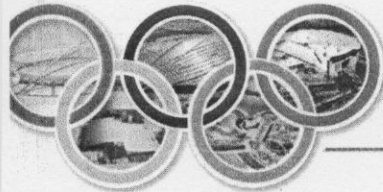
Πέρυσι, στο ελβετικό χωριό Μάγγρινγκεν, εκατοντάδες αντιπρόσωποι κυβερνήσεων, αθλητικών οργανισμών και οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών, υπέγραψαν μια διακήρυξη, υποθετώντας τις αρχές ότι ο αθλητισμός είναι ανθρώπινο δικαίωμα και ιδανικό εργαλείο μάθησης.

Ένα αθλητικό γεγονός δεν θα φέρει από μόνο του την ειρήνη. Αλλά μέσα στη χαρά και τον θρίαμβο, στον πόνο και την ήττα, ο αθλητισμός αποτελεί ένα οχεδόν ασυναγώνιστο εργαλείο για να γίνει η ανθρωπότητα καλύτερη.

Αρθρο του Αντολφ Ογκι

«Ο Αντολφ Ογκι είναι ειδικός σύμβουλος του Γ.Γ. των Ηνωμένων Εθνών για τον Αθλητισμό, την Ανάπτυξη και την Ειρήνη.»

Με αφορμή το παραπάνω άρθρο προσπαθήσαμε να απαντήσουμε στα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα:

Ο αθλητισμός ως μέσο καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας

Ολυμπιακοί Αγώνες – Αθλητισμός και Ρατσισμός κατά το 19ο και 20ο αιώνα.

Είναι αλήθεια ότι ήδη στα τέλη του 19ου αιώνα έκανε την εμφάνισή του ο ολυμπισμός, μια ιδέα με οικουμενική διάσταση. Η ίδρυση της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής και η θεσμοθέτηση των αγώνων το 1894 ήταν κυρίως έργο του Κουμπερτέν, ο οποίος θεωρούσε ότι με τη διεθνοποίηση του αθλητισμού θα καλλιεργούσε το αγωνιστικό πνεύμα μεταξύ των αθλητών, το οποίο θα συνέβαλλε γενικά στη διεθνή κατανόηση και ειρήνη. Ο Κουμπερτέν πρέσβευε ότι: «το να ζητάς από τους λαούς να αγαπούν ο ένας τον άλλο είναι αφελές, να τους ζητάς να σέβονται ο ένας τον άλλο δεν είναι ουτοπία, αλλά αυτό μόνο υπό την προϋπόθεση να γνωρίζει ο ένας τον άλλο» (Müller 2000, σελ. 65). Πίστευε, επίσης, ότι ο αθλητισμός δεν αποτελεί μόνο το πιο πρόσφορο, ταχύ και αποτελεσματικό μέσο ιαμόρφωσης του ατόμου, μα και το πιο άμεσο όχημα επικοινωνίας, κατανόησης και ειρήνευσης των ανθρώπων (Durantez 1996, σελ. 73).

Θεωρούσε, λοιπόν, ότι μέσω της Φυσικής Αγωγής και του Αθλητισμού μπορούσε να ισχυροποιηθεί το κίνημα εναντίον του ρατσισμού. Είναι αλήθεια ότι πάρα πολύ σύντομα ο αθλητισμός απεδείχθη ισχυρότατο αντιρατσιστικό μέσο. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν η μόνη κοινωνική δραστηριότητα που έδωσε από την πρώτη στιγμή τη δυνατότητα συμμετοχής όλων, ανεξαρτήτως καταγωγής, θρησκείας ή γλώσσας. Για τα τέλη του 19ου αιώνα η κίνηση αυτή αποδείχτηκε ιδιαίτερα προοδευτική, αν λάβει κανείς υπ' όψιν την κατάσταση των φυλετικών σχέσεων στις χώρες του Νέου Κόσμου και την Αφρική. Εξάιρεση στην προσπάθεια αυτή του ολυμπιακού κινήματος αποτέλεσαν οι «ανθρωπολογικές ημέρες» των Ολυμπιακών Αγώνων του 1904 στο Σεντ Λιούις. Τότε διεξήχθησαν αγώνες των ιθαγενών σε σύγχρονα αθλήματα ως ένα είδος ανθρωπολογικού πειράματος

επιβεβαίωσης της «υπεροχής των λευκών», γεγονός που ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών (Φιλίππου, 2004, σελ. 388-392). Μια άλλη σχετική παρασπονδία συνέβη στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936 στο Βερολίνο, όπου οι ναζιστές προσπάθησαν να αποκλείσουν από τους αγώνες έγχρωμους και Εβραίους αθλητές. Οι Γερμανοί διοργανωτές υποχώρησαν και δέχθηκαν αθλητές, ανεξαρτήτως καταγωγής, μετά την αντίδραση της διεθνούς κοινής γνώμης. Επιπρόσθετα, έγχρωμοι αθλητές, όπως ο πολυνίκης Jesse Owens, κατατρόπωσαν τη θεωρία περί ανωτερότητας της αρίας φυλής που πρέσβευε ο ναζισμός.

Παρόλα, όμως, αυτά οι Ολυμπιακοί Αγώνες και κατ' επέκταση ο αθλητισμός, πολύ γρήγορα εξελίχθηκαν σε πεδίο, όπου όλοι, ξεκινώντας από την ίδια αφετηρία, μπορούσαν να αποδείξουν τις ικανότητές τους. Πολύ σύντομα οι κατατρεγμένοι μαύροι και οι αποδιοπομπαίοι ιθαγενείς απέδειξαν την ικανότητά τους μέσα στα στάδια. Είναι κοινά αποδεκτό ότι μαύροι και ιθαγενείς πρώτα κέρδισαν την καταξίωση μέσα στα στάδια και, στη συνέχεια, μέσα στην κοινωνία. Κάτι ανάλογο συνέβη και στο χώρο της μουσικής με τους μαύρους. Αυτό δε σημαίνει, βέβαια, ότι φαινόμενα ρατσισμού δε συναντά κανείς στο σύγχρονο αθλητισμό. Κάθε άλλο: Στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο και το μπάσκετ είναι πολύ συχνές οι ρατσιστικές ιαχές και οι αποδοκιμασίες ομάδας οπαδών της κερκίδας απέναντι σε έγχρωμους ή διαφορετικής καταγωγής αθλητές. Ποδόσφαιρο και μπάσκετ παίζονται στα γήπεδα του ρατσισμού, όπου έγχρωμοι, κυρίως, αθλητές πέφτουν συχνά θύματα ρατσιστικής μεταχείρισης (ΤΑ ΝΕΑ, 22-23 Φεβρουαρίου 2003). Από τα μέσα του 20ου αιώνα ορισμένες κοινωνίες που πίστευαν στη δυναμική της πλουραλιστικής τους σύνθεσης χρησιμοποίησαν τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό για την καλλιέργεια συνοχής, αλληλεγγύης, σεβασμού και αντιρατσισμού. Ο Καναδάς, για παράδειγμα, άρχισε να εφαρμόζει ανάλογα προγράμματα από το 1966 (Moodley, 1995, σελ. 802). Στην εξέλιξη των πραγμάτων υπήρχαν βέβαια και εξαιρέσεις. Έτσι, κατά την περίοδο του μεσοπολέμου η φυσική αγωγή και ο αθλητισμός χρησιμοποιήθηκαν ως μέσα των ρατσιστικών ιδεολογιών από τα ολοκληρωτικά καθεστώτα. Για παράδειγμα, στην εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία η φυσική αγωγή και τα σπορ χρησιμοποιήθηκαν ως μέσα φυλετικής

ισχυροποίησης. Κάτι ανάλογο συνέβη στον ιταλικό φασισμό, τη φιλοαξονική Βουλγαρία και την Ισπανία.

Η φυσική αγωγή ως μέσο αντιρατσιστικής αγωγής. **Το γνωστικό αντικείμενο της φυσικής αγωγής** στο δημοτικό και το γυμνάσιο, εκτός από τη διεπιστημονικότητα των γνώσεων που προσφέρει, μπορεί να συμβάλει και στην προσέγγιση με το διαφορετικό, την προσέγγιση με τους αλλοδαπούς μετανάστες και πρόσφυγες. Είναι το μόνο γνωστικό αντικείμενο στο σχολείο που απαιτεί από τους μαθητές και τις μαθήτριες μέσα από το παιχνίδι συνεργασία, ομαδικότητα, αλληλοσεβασμό, αλληλοϋποστήριξη και αποδοχή, ανεξάρτητα από φύλο, καταγωγή, κοινωνική και πολιτισμική προέλευση. Επιπλέον, χρησιμοποιώντας παιχνίδια απ' όλο τον κόσμο ή χορούς διαφορετικής προέλευσης λειτουργεί ως ιδιαίτερα αποτελεσματικό διαπολιτισμικό μέσο που διευκολύνει τη γνώση των πολιτισμών άλλων λαών (Clemments & Kinzle 2002, σελ. 2-5). Το μάθημα της Φυσικής Αγωγής βοηθά στην κοινωνική ένταξη των αλλοδαπών παιδιών, αφού το παιχνίδι και η άσκηση ενσωματώνουν ισότιμα όλα τα μέλη της ομάδας. Εξάλλου, το πρόβλημα της γλώσσας δεν επηρεάζει την απόδοση των αλλόγλωσσων παιδιών, όπως συμβαίνει σε άλλα μαθήματα (Κωνσταντινάκος, 2000, σελ. 106-107). Στο παιχνίδι τα λόγια περιπεύουν. Η γλώσσα του σώματος είναι κοινή για όλους.

Στα περιεχόμενα της φυσικής αγωγής περιλαμβάνονται αθλητικές δραστηριότητες οι οποίες πολλές φορές είναι κοινές και ευρύτερα γνωστές σε παιδιά οποιασδήποτε καταγωγής. Έτσι, η ενασχόληση με τις αθλοπαιδιές αυτές δεν αποτελεί εμπόδιο σε κανένα και το αντικείμενο της φυσικής αγωγής είναι το πιο οικείο στους αλλοδαπούς μαθητές από κάθε άλλο μάθημα στο σχολείο. Να, λοιπόν, γιατί η φυσική αγωγή, δανειζόμενη πρακτικές της Ολυμπιακής και Αθλητικής Παιδείας, μπορεί να καλλιεργήσει μια θετική στάση απέναντι στην ανοχή και το σεβασμό της διαφορετικότητας και να διευκολύνει την αποδοχή των πολιτιστικών διαφοροποιήσεων. Σε έναν κόσμο, όπου τα σύνορα ανάμεσα στους λαούς σταδιακά εξαλείφονται και οι πολιτισμοί αγκαλιάζουν ο ένας τον άλλο, είναι σημαντικό να είμαστε κατάλληλα προετοιμασμένοι να συμβιώσουμε αρμονικά και ευτυχισμένα. Το σχολείο μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο στην προετοιμασία των νέων για μια τέτοια συμβίωση. Έχει την ευθύνη να καλλιεργήσει αξίες, γνώσεις και

δεξιότητες που είναι απαραίτητες στο πλαίσιο της αντιρατσιστικής εκπαίδευσης, αποβλέποντας στο:

- Να ευαισθητοποιηθούν τα παιδιά σε θέματα κοινωνικού αποκλεισμού, ρατσισμού, ξενοφοβίας και προκατάληψης.
- Να κατανοήσουν ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, αλλά έχουν και διαφορές (γλωσσικές, πολιτισμικές, θρησκευτικές).
- Να γνωρίσουν συνθήκες διαβίωσης, κοινωνικού αποκλεισμού και φυλετικού ρατσισμού.
- Να καταπολεμήσουν στάσεις ξενοφοβίας, στερεότυπα και προκαταλήψεις.
- Να πληροφορηθούν για κινήσεις, πρωτοβουλίες και διακηρύξεις Διεθνών Οργανισμών ενάντια στο ρατσισμό.
- Να μάθουν να ερευνούν (σε βιβλιοθήκες, εφημερίδες, περιοδικά κ.ά.), να αναπτύσσουν πρωτοβουλίες και να ερμηνεύουν γεγονότα και πράξεις με ρατσιστικό περιεχόμενο. Δε θα πρέπει να μας διαφεύγει ότι τα παιδιά έρχονται στο σχολείο με έτοιμα στερεότυπα και προκαταλήψεις, προϊόντα κοινωνικής μάθησης στο χώρο της οικογένειας, της ομάδας των συνομηλίκων και των μέσων μαζικής επικοινωνίας. Αυτό σημαίνει ότι το σχολείο είναι υποχρεωμένο να παρέμβει προς την κατεύθυνση της αποδόμησης της ήδη υπάρχουσας προκατάληψης και του στερεοτύπου.

Τζέσε Όουενς: Ο άνθρωπος που ταπείνωσε τον Χίτλερ

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Βερολίνου το 1936, επρόκειτο, σύμφωνα με τους ναζί, να αποδείξουν οριστικά την υπεροχή της Άριας Φυλής. Όταν ο μαύρος αθλητής απ' τις Η.Π.Α, Τζέσε Όουενς, σάρωσε τα χρυσά μετάλλια, ο Χίτλερ εκνευρίστηκε. Η ιστορία λέει ότι μετά τη νίκη του Όουενς, ο Χίτλερ αποχώρησε από το στάδιο, για να μην τον χαιρετήσει. Η προσβλητική αδιαφορία του Φύρερ έχει μείνει στην ιστορία, ως ακόμη ένα «μαύρο» επεισόδιο της ζωής του Γερμανού ηγέτη. Τζέσε Όουενς Τα πράγματα, όμως, δεν έγιναν έτσι. Την πρώτη μέρα των αγώνων, ο Χίτλερ συνεχάρει μόνο τους Γερμανούς αθλητές. Τότε τον ενημέρωσαν ότι θα έπρεπε είτε να χαιρετήσει όλους τους νικητές, ανεξαρτήτως χώρας προέλευσης είτε να μην μιλήσει σε κανέναν. Ο Χίτλερ επέλεξε το τελευταίο, αλλά παρ' όλα αυτά, αναγνώρισε τη νίκη του αθλητή. Ο Όουενς δήλωσε: «Ο Χίτλερ έπρεπε να έρθει και να φύγει απ' το στάδιο πολύ συγκεκριμένες ώρες. Χρειάστηκε να αποχωρήσει πριν την απονομή των μεταλλίων για τα 100 μέτρα, αλλά πριν φύγει έτυχε να περάσω δίπλα απ' τις θέσεις του επιτελείου του. Με χαιρέτησε από μακριά και τον χαιρέτησα κι εγώ». «Ο Αδόλφος σνόμπαρα τα παλικάρια των Η.Π.Α.» έγραφε πρωτοσέλιδο αфро-αμερικάνικης εφημερίδες Στο βιβλίο του Τζέρεμι Σαπ για τους

Ολυμπιακούς του '36, υπάρχει η εξής δήλωση του Όουενς: «Δεν με snόμπαρα ο Χίτλερ, αλλά ο Ο Φράνκλιν Ρούσβελτ. Ο Πρόεδρος δε μου έστειλε ούτε ένα τηλεγράφημα». Πράγματι, ο Πρόεδρος Ρούσβελτ δεν αναγνώρισε ποτέ τις επιτυχίες του ολυμπιονίκη ούτε τον κάλεσε στο Λευκό Οίκο. Υποστηρίζεται ότι, επειδή ο Ρούσβελτ έκανε προεκλογική εκστρατεία, δεν ήθελε να χαλάσει την εικόνα του και να δυσαρεστήσει τη ρατσιστική Αμερική που είχε μεγάλη εκλογική δύναμη. Ο Όουενς τιμήθηκε για πρώτη φορά από τον Πρόεδρο των Η.Π.Α το 1955, σχεδόν είκοσι χρόνια αργότερα, όταν ο Πρόεδρος Αϊζενχάουερ τον ονόμασε «Πρέσβη του Αθλητισμού». Για τον Όουενς δεν αδιαφόρησε μόνο ο Πρόεδρος Ρούσβελτ, αλλά ολόκληρη η χώρα. Ακόμα και μετά από τέσσερα χρυσά μετάλλια, κανείς δεν του προσέφερε τις χορηγίες που δικαιωματικά άξιζε. Οι διαφημιζόμενοι δεν ήθελαν να ταυτίσουν τα προϊόντα τους μαζί του, γιατί οι καταναλωτές δεν θα τα αγόραζαν! Τρία χρόνια μετά το Βερολίνο, αναγκάστηκε μάλιστα να δηλώσει χρεωκοπία μετά από μία αποτυχημένη επιχειρηματική προσπάθεια και για να επιβιώσει υποχρεώθηκε να τρέχει σε κούρσες με αντίπαλους άλογα... Μετά το τέλος της αθλητικής του καριέρας, ο Όουενς έγινε μανιακός καπνιστής και πέθανε από καρκίνο στους πνεύμονες, το 1980.

Ήταν 67 χρονών....

Υπήρξε ο αθλητής που κατόρθωσε να ταπεινώσει τον Αδόλφο Χίτλερ στην Ολυμπιάδα του Βερολίνο το 1936, υπό τις επευφημίες μάλιστα των Γερμανών οπαδών. Ο Τζέσε Όουενς (12 Σεπτεμβρίου 1913 - 31 Μαρτίου 1980) με μια κούρσα έστειλε τις ναζιστικές θεωρίες περί υπεροχής εκεί που πραγματικά ανήκουν... στα σκουπίδια.

«Ήταν στον τελικό των 100 μέτρων που είχα την μεγαλύτερη αγωνία. Βλέπετε, μετά από μήνες προπόνησης έρχεται η στιγμή που έχεις 6 άντρες στον τελικό και αυτοί οι 6 άντρες αντιπροσωπεύουν τους γρηγορότερους ανθρώπους του κόσμου. Εκεί αρχίζεις να συνειδητοποιείς ότι θα υπάρχει μόνον ένας νικητής. Αυτός είναι τα πάντα, κανείς άλλος δεν έχει σημασία. Ο χαμένος –και είναι 5 οι χαμένοι βασικά- είναι απλώς άλλος ένας απλός άνθρωπος.

Το όπλο εκπυρσοκροτεί και τρέχεις στον αγώνα με τον τρόπο που έχει προγραμματίσει στο μυαλό σου, ομοιόμορφα και προς τα μπρος. Και ενώ εγώ ήμουν μπροστά ξαφνικά η μνήμη μου έπεσε στο κενό. Ξέχασα τι

προσπαθούσα να κάνω[...] Όμως τα ολυμπιακά ρεκόρ δεν κατορθώνονται έτσι. Με την άκρη του ματιού μου μπορούσα να νιώσω να πλησιάζει το τέρμα και τότε ακριβώς σαν ένα φλας, όλα επανήλθαν στο μυαλό μου. Θυμήθηκα τα λόγια του Charles Riley: χαλάρωσε, χαλάρωσε. Τώρα τα χέρια αρχίζουν να κινούνται ελεύθερα, μέσα στη χαλαρότητά τους χτυπούν την κορδέλα τερματισμού και όλη η πίεση, όλο το άγχος, όλα έχουν φύγει ..».

Έτσι περιέγραψε ο Τζέσε Όουενς, ολυμπιονίκης το 1936, μία από τις νίκες του στην Ολυμπιάδα του Βερολίνου. Την στιγμή που ο Όουενς τερμάτιζε και γνώριζε τον θρίαμβο υπό τον ρυθμικό ήχο του ονόματός του να ακούγεται στο στάδιο, στις επίσημες θέσεις του σταδίου υπήρχε μια έντονη δραστηριότητα.

Ψηλά στις θέσεις ο Αδόλφος Χίτλερ, εκνευρισμένος βγήκε, έξω από το στάδιο. Ρεπόρτερς της εποχής, ωστόσο, ανέφεραν ότι ο «Φίρερ» δεν συνεχάρη γενικότερα κανέναν μη Γερμανό νικητή. Ο ίδιος ο Όουενς δήλωσε αργότερα: «Όταν πάντως πέρασα μπροστά από τον καγκελάριο, τον είδα να σηκώνεται όρθιος και να με χαιρετίζει. Ανταπέδωσα τη χειρονομία και συνέχισα τον πανηγυρισμό μου» ενώ τόνισε το γεγονός ότι «ούτε ο πρόεδρος Ρούσβελτ με κάλεσε ποτέ στον Λευκό Οίκο ούτε ο πρόεδρος Τρούμαν. Εστω ένα συγχαρητήριο τηλεγράφημα, βρε αδελφέ...».

Όμως τα νεύρα και η απογοήτευση του Χίτλερ ήταν πραγματικότητα. Τα είχε προκαλέσει ο γιος ενός δουλοπάροικου και εγγονός σκλάβων, που κατάφερε να διαψεύσει στην πράξη τις θεωρίες του Χίτλερ περί άρειας υπεροχής.

Η ιστορία φαίνεται πως είχε φυλάξει για τον 23χρονο τότε Τζέσε Όουενς, γεννημένο στο Όουκβιλ της Αλαμπάμα των ΗΠΑ το 1913, αυτό το ρόλο, να «καταστρέψει» την τέλεια οργανωμένη Ολυμπιάδα του Χίτλερ το 1936. Τότε ο Όουενς κέρδισε τέσσερα ολυμπιακά μετάλλια και έσπασε ένα ολυμπιακό ρεκόρ. Οι Γερμανοί φίλαθλοι, σε αντίθεση με τον δικτάτορα, αποθέωσαν τον Όουενς και στο Στάδιο του Βερολίνου αλλά και στους δρόμους της πόλης και στο Ολυμπιακό Χωριό, μολονότι η ναζιστική προπαγάνδα κατηγορούσε τις ΗΠΑ ότι «έφτιαξαν ομάδα γεμάτη με μαύρα κατακάθια».

Επίσης στα απομνημονεύματά του μίλησε με τρυφερότητα για τη φιλία του με το Λουτς Λονγκ, τον Γερμανό άλτη του μήκους, που κατέκτησε το ασημένιο μετάλλιο. «Είχα όλα τα πράγματα που κάθε φτωχός άνθρωπος θα ευχόταν

στη ζωή του. Την αγάπη του κόσμου, την αγάπη ενός λαού και μια καλή φήμη. Και απόλαυσα επευφημίες και προνόμια πρωταθλητή. Αυτό ικανοποίησε όλα τα όνειρα που είχα ως παιδί στις βαμβακοκαλλιέργειες της Αλαμπάμα, όπου η οικογένειά μου ζούσε μέσα στην αδικία και την καταπίεση. Έχω δει ανθρώπους από όλα τα μέρη του κόσμου να έρχονται να μιλάνε στην μητέρα μου και τον πατέρα μου [...]η μητέρα μου και ο πατέρας μου, άνθρωποι χωρίς εκπαίδευση, κι όμως χάρηκαν όλες αυτές τις στιγμές». Αυτός ήταν ο απολογισμός του Τζέσε Όουενς.

Muhammad Ali (Cassius Marcellus Clay)

classfm.hu

Ο **Cassius Clay** όπως ήταν το πραγματικό του όνομα δεν έμεινε στην ιστορία μόνο για τις μάχες του εντός των ρινγκ. Υπήρξε σπουδαία προσωπικότητα και εκτός αυτών. Οι αγώνες που έδωσε κατά του **ρατσισμού** ανέδειξαν τον αδαμάντινο χαρακτήρα του αφού ήταν εκείνος που **ενέπνευσε** εκατομμύρια Αφροαμερικανούς. Δεν δίστασε μάλιστα να τα βάλει και με το κράτος των Η.Π.Α όταν αρνήθηκε να συμμετάσχει στον **πόλεμο** του Βιετνάμ. Πραγματικός **θρύλος** του αθλήματος έχοντας 56 νίκες σε σύνολο 61 αγώνων με 37 μάλιστα να τελειώνουν με **knock out**. Μάλιστα, ο μεγαλύτερος αντίπαλός του, ο **George Forman**, δήλωσε ότι ο Clay ήταν η **μεγαλύτερη προσωπικότητα** που πέρασε και θα περάσει από το αθλητικό στερέωμα.

Ο Αλι αποσύρθηκε από την πυγμαχία το 1981, έχοντας κερδίσει στους 56 από τους 61 αγώνες που είχε δώσει, με 37 νοκ άουτ και 19 τεχνικές αποφάσεις. Είχε πολεμήσει τη νόσο του Πάρκινσον για πολλά χρόνια και τον τελευταίο καιρό έδειχνε όλο και πιο αδύναμος στις λιγοστές δημόσιες εμφανίσεις του. Η τελευταία ήταν στις 9 Απριλίου στο ετήσιο δείπνο των

διασημοτήτων του μποξ που πραγματοποιήθηκε στο Φοίνιξ, προκειμένου να συγκεντρωθούν χρήματα για τη θεραπεία της νόσου του Πάρκινσον.

Ο Αλι πήγε κόντρα στο κατεστημένο, αρνήθηκε να πάει στον πόλεμο του Βιετνάμ και τιμωρήθηκε γι' αυτό με αποκλεισμό αρκετών χρόνων, όταν ήταν στο απώγειο της καριέρας του.

«Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΜΟΥ ΔΕΝ ΜΕ ΑΦΗΝΕΙ ΝΑ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΩ ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ ΜΟΥ, ΣΚΟΥΡΟΧΡΩΜΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΦΤΩΧΟΥΣ, ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΛΑΣΠΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ, ΙΣΧΥΡΗ ΑΜΕΡΙΚΗ. ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΩ ΓΙΑΤΙ; ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΕ ΑΠΟΚΑΛΕΣΑΝ ΝΕΓΡΟ. ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΕ ΛΙΝΤΣΑΡΙΣΑΝ. ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΔΙΕΤΑΞΑΝ ΑΓΡΙΟΣΚΥΛΑ ΝΑ ΜΟΥ ΟΡΜΗΘΟΥΝ». ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΑΡΝΗΘΗΚΕ ΝΑ ΠΑΕΙ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜ Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΑΛΙ. Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΞ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ.

ΧαϊλέΓκεμπρεσελασιέ

Μεγαλώνοντας σε φάρμα, έπρεπε να τρέχει 10 χιλιόμετρα για το σχολείο κάθε πρωί και άλλα τόσα, επιστρέφοντας κάθε βράδυ. Αυτό συνετέλεσε και στη χαρακτηριστική στάση που έχει όταν τρέχει, με το αριστερό του χέρι λυγισμένο, σαν να κρατά τα σχολικά του βιβλία.

Ο ΧαϊλέΓκεμπρεσελασιέ είναι Αιθίοπας δρομέας μεγάλων αποστάσεων, γεννημένος στις 18 Απριλίου, 1973. Έχει υψηλό επίπεδο στις αποστάσεις 1500 μέτρων και Μαραθωνίου, σε αγώνες ανοικτού, κλειστού στίβου και ανώμαλου δρόμου. Έχει καταρρίψει 26 παγκόσμια ρεκόρ και κατέκτησε αρκετούς ολυμπιακούς τίτλους. Το 2008 σε ηλικία 35 ετών, κέρδισε τον Μαραθώνιο του Βερολίνου με 2:03.59, καταρρίπτοντας το δικό του παγκόσμιο

ρεκόρ κατά 27 δευτερόλεπτα. Ήταν η πρώτη φορά που το ρεκόρ του Μαραθωνίου έπεσε κάτω από το όριο των 2:04:00. Ο Γκεμπρεσελασιέ είναι γεννημένος στην Ασέλλα της Αιθιοπίας. **Μεγαλώνοντας σε φάρμα, έπρεπε να τρέχει 10 χιλιόμετρα για το σχολείο κάθε πρωί και άλλα τόσα, επιστρέφοντας κάθε βράδυ. Αυτό συνετέλεσε και στη χαρακτηριστική στάση που έχει όταν τρέχει, με το αριστερό του χέρι λυγισμένο, σαν να κρατά τα σχολικά του βιβλία.** Ο Γκεμπρεσελασιέ έτυχε διεθνούς αναγνώρισης το 1992, όταν κέρδισε χρυσά μετάλλια στους αγώνες των 5,000 και 10,000 μέτρων στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα Νέων στη Σεούλ, και αργυρό μετάλλιο στον αγώνα Νέων του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος ανώμαλου δρόμου. Την επόμενη χρονιά, κέρδισε το πρώτο από τα τέσσερα συνεχόμενα παγκόσμια πρωταθλήματα στα μέτρα των αντρών. Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα του 1993, συμμετείχε επίσης στον αγώνα των μέτρων όπου τερμάτισε δεύτερος. Το τερμάτισε τρίτος στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Ανώμαλου Δρόμου της IAAF 1994 και έθεσε το πρώτο παγκόσμιο ρεκόρ του. Το 1995, ο Γκεμπρεσελασιέ έτρεξε τα μέτρα σε κατεβάζοντας το παγκόσμιο ρεκόρ κατά εννέα ολόκληρα δευτερόλεπτα και το καλοκαίρι κατεβάζοντας το κατά 11 δευτερόλεπτα. Στην ίδια διοργάνωση της Ζυρίχης το 1996, ένας εξαντλημένος Γκεμπρεσελασιέ, υποφέροντας από φουσκάλες που απέκτησε στο σκληρό ταρτάν του στίβου της Ατλάντα δεν μπόρεσε να απαντήσει στο γρήγορο. Το 1997 το ρεκόρ του καταρρίφθηκε από τον Κόμεν στο Βέλγιο.

Αθλητισμός: Διαφυγή από τα λάθος πρότυπα

Σε μία εποχή που οι εξελίξεις επηρεάζουν σημαντικά την καθημερινότητά μας και κατά συνέπεια την υγεία και τη ψυχολογία μας ο αθλητισμός περισσότερο από ποτέ αποτελεί μία από τις σημαντικότερες διεξόδους στα τόσα αδιέξοδα της κοινωνίας μας.

Τα σύγχρονα πρότυπα που προβάλλουν την εικόνα του ωραίου του εύκολου και του γρήγορου έχουν επιδράσει αρνητικά στην διαμόρφωση του χαρακτήρα των παιδιών και των πραγματικών αξιών στη ζωή δημιουργώντας ψυχικά, σωματικά και πνευματικά ζητήματα στους αυριανούς ενήλικες.

Αντιλαμβάνονται με λάθος τρόπο το νόημα της ζωής ως ένα ατελείωτο πάρτι πνιγμένο σε ουσίες και καταστάσεις που εξευτελίζουν την ανθρώπινη αξία

και επειδή το χρέμα είναι το απαραίτητο συστατικό για όλα αυτά... πρέπει να αποκτηθεί με κάθε μέσο. Το φαινόμενο αυτό εξυπηρετεί πολλά συμφέροντα... αλλά σίγουρα κάποια στιγμή φτάνει η ώρα του απολογισμού.

Ο υγιής αθλητισμός αποτελεί την καλύτερη επένδυση στην προσωπικότητα του παιδιού, του εφήβου, του ενήλικα και της κοινωνίας μας γενικότερα. Το σημαντικότερο είναι να κάνεις το παιδί να αγαπήσει τη γυμναστική. Η χαρά της συμμετοχής, η ευεξία που προσφέρει η άσκηση, η επικοινωνία με συνομηλίκους που έχουν τον ίδιο σκοπό καθώς και η παρότρυνση του προπονητή είναι στοιχεία που έτσι και αλλιώς συμβάλλουν θετικά στην ψυχολογία του παιδιού.

Πιο αναλυτικά όμως η συστηματική ενασχόληση με τα σπορ συμβάλλει σημαντικά στα εξής:

- Το παιδί εξοικειώνεται με το σώμα του και κατανοεί τους ρόλους του ανθρώπινου συστήματος.
- Μαθαίνει ότι η καλή κατάσταση της υγείας του επηρεάζεται από την άσκηση, τη διατροφή, το κάπνισμα, το αλκοόλ κ.α.
- Αναπτύσσει δεξιότητες όπως δύναμη, ευλυγισία, ταχύτητα, αντοχή, ισορροπία, συντονισμό, έκφραση, αντίληψη κ.α. που θωρακίζουν άμεσα το επίπεδο της υγείας και αποκτά καλύτερη υποδομή για το μέλλον.
- Δίνεται η δυνατότητα θεραπείας και πρόληψης διαφόρων σωματικών δυσμορφιών και βελτιώνεται η στάση σώματος.
- Καθορίζει στόχους, συγκεντρώνεται, τηρεί κανόνες και διδάσκεται αξίες της ζωής γενικότερα.
- Έχει θετική στάση απέναντι στη ζωή γιατί σημασία δεν έχει πάντα η νίκη σημασία έχει εάν πέσει να ξανασηκωθεί.

- Λειτουργεί ομαδικά, αποκτά σπουδαία πρότυπα, έχει καλύτερη διαύγεια πνεύματος και σαφέστερα οι παρέες που επιλέγει είναι αυτές που του ταιριάζουν.

Ο Αθλητισμός λοιπόν είναι επένδυση στην διαμόρφωση προσωπικότητας καθώς και στην προαγωγή της υγείας ενός παιδιού. Αργότερα ως έφηβος και νέος που οι ορμές αυξάνονται και πρέπει να διοχετευτεί η ενεργητικότητά του με τον πιο υγιή τρόπο... τι καλύτερο από το επιλέγει στον ελεύθερο χρόνο του να συνεχίζει το αγαπημένο του σπορ και τα ενδιαφέροντά του να είναι τέτοια που να του χαρίζουν διάθεση για ζωή μακριά από ανασφαλείς, επικίνδυνους δρόμους που οδηγούν σε περίεργα μονοπάτια...

Σώμα, ψυχή, πνεύμα είναι άμεσα συνδεδεμένα μεταξύ τους. Το σώμα είναι το σπίτι της ψυχής και του πνεύματος. Ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος για να κινείται. Όταν φροντίζουμε για την καλή λειτουργία του ανθρώπινου συστήματος τότε αυτομάτως βοηθάμε τον εαυτό μας να απελευθερωθούν και άλλες ικανότητες που είναι μέρος της προσωπικότητας μας. Καθένας μας είναι ιδιαίτερος και χαρισματικός αρκεί να ανακαλύψουμε τα ταλέντα μας. Η ευτυχία βρίσκεται εκεί.

Στην αρχαία Ελλάδα το πνεύμα του αγώνα δεν περιοριζόταν μόνο στις επιδόσεις του σώματος καθώς μαζί με τους αθλητές συνέρρεαν και οι άριστοι του πνεύματος (Θαλής, Εμπεδοκλής, Ηρόδοτος, Πλάτων κ.α.). Μπορεί στην εποχή μας να έχουν παρακμάσει τέτοιες μεγάλες εκδηλώσεις ωστόσο το πνεύμα και οι αξίες παραμένουν ίδιες. Το να είμαστε χρήσιμοι άνθρωποι είναι το νόημα της ζωής.

Αθλητισμός ή πρωταθλητισμός

Ιωάννης Γιαννακόπουλος, Τελειόφοιτος ΣΕΦΑΑ και

Δρ. Πολύβιος Πρόδρομος, Φιλολόγος

Θυμάμαι χαρακτηριστικά ένα λασπωμένο απόγευμα του Δεκεμβρίου να μου λέει ο προπονητής μου με έντονο ύφος: “φτάσε στα όρια σου και δεν θα χάσεις...” Αξίζει τελικά ένας αθλητής να φτάσει στα όρια του και να ακολουθήσει το δρόμο του πρωταθλητισμού πόσο μάλλον όταν αυτός ο δρόμος αρχίζει από τα εφηβικά αλλά ακόμη και από τα παιδικά χρόνια;

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά. Η αξία του αθλητισμού είναι αδιαμφισβήτητη αφού όχι μόνο εξασκεί το σώμα και ο αθλούμενος γίνεται εύρωστος, αλλά παράλληλα τον οπλίζει με αγωνιστικότητα και αυτοκυριαρχία βοηθώντας τον με τον τρόπο αυτό να αναπτύξει ικανότητες, που θα τον βοηθήσουν και στον αγώνα της ζωής προκειμένου να μπορεί να θέτει υψηλότερους στόχους και να τους υπερασπίζεται με υπομονή και επιμονή, μη εγκαταλείποντας την προσπάθεια. Αξιοσημείωτη επίσης είναι η προσφορά του αθλητισμού ως άσκηση στη μείωση του άγχους και του στρες, όπως έχει καταλήξει με έρευνα του ο McAuley το 1994. Επιπρόσθετα εθίζει το άτομο στον έντιμο αγώνα, στο σεβασμό ακόμα και στο διαφορετικό, ενώ το μαθαίνει να πειθαρχεί σε κανόνες, βοηθώντας το στη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας, κοσμημένης με αρετές πνευματικές, κοινωνικές και ηθικές. Η εικόνα αυτού του υγιούς αθλητή, λειτουργεί θετικά για τους νέους αφού υπηρετεί τον υγιή αθλητισμό, ο οποίος αποστεωμένος από συμφέροντα, υλικές εξαρτήσεις, πολιτικές σκοπιμότητες και ανταγωνισμούς αποτελεί ιδανικό και αξία. Με τον τρόπο αυτό ο ίδιος ο αθλητής με τη στάση ζωής του γίνεται πρότυπο.

Οι υπεύθυνη στάση απέναντι στον υγιή αθλητισμό, επιβάλλει να γίνουμε κήνσορες του κακώς εννοούμενου πρωταθλητισμού, ο οποίος ρομποτοποιεί τον αθλητή μετατρέποντας τον σε μία μηχανή επιδόσεων, διακρίσεων και φυσικά χρήματος. Φαίνεται λοιπόν πως και ο αθλητισμός δεν έμεινε ανέπαφος από την γενική κρίση του καιρού μας και του πολιτισμού μας, η οποία μετέτρεψε τις σωστές και γνήσιες ιδέες σε ιδεολογήματα και τους σκοπούς σε σκοπιμότητες. Έτσι λοιπόν, από τη μία μεριά ο αθλητισμός όταν μετατρέπεται σε πρωταθλητισμό, αποσιλωμένος από αξίες και ιδανικά, γίνεται απλά μέσο βιοπορισμού και εύκολου πλουτισμού. Ο πρωταθλητής μπαίνοντας σε ένα φαύλο κύκλο παίζει με την υγεία του(τραυματισμούς, απαγορευμένες ουσίες, κλπ.), όπως ακριβώς οι μονομάχοι των ρωμαϊκών χρόνων έπαιζαν με τη ζωή τους. Θαυμάζουμε ρωμαλέα κορμιά, γυμνασμένους μυώνες, παραβλέποντας τον τρόπο με τον οποίο χτίστηκαν αυτά και όχι το εάν οι επιδόσεις τους είναι στα όρια του ανθρωπίνως δυνατού και όχι της μηχανής. Μάλιστα ο Ουμπέρτο Έκο αναφέρει πως η πιο συναρπαστική πλευρά των σπορ όπως γίνονται σήμερα είναι η ηδονοβλεπτική. Βλέπεις κάτι πλάσματα τερατώδη(σαν τους ευνουχισμένους

στις εικόνες της Καπέλα Σιστίνα), κάτι όντα <<προκάτ>>, άψυχα, που αγωνίζονται να σπάσουν τα ρεκόρ, κάτω από τα άπληστα βλέμματα ενός αλλοπαρμένου πλήθους που εννοεί να παρακολουθεί καταλεπτώς πως <<κουμαντάρουν>> τα δύστυχα κορμιά τους! Έχουμε εδώ μία περίεργη ηθική δικτατορία που επιβάλλει στην πλειονότητα τη λήθη του δικού της κορμιού, προκειμένου να θαυμάζει απερίσπαστη τα κορμιά μιας μειονότητας΄΄. Ίσως αυτό να θέλει να δει και ο θεατής με αποτέλεσμα το γήπεδο να μετατρέπεται σε αντίστοιχη ρωμαϊκή αρένα.

Τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα είναι τεράστια. Ποδοσφαιρικές ομάδες εισάγονται στο χρηματιστήριο και οι πολιτικοί σε ρόλο θεράποντα όχι όμως των ιδεωδών που πρεσβεύει ο αθλητισμός αλλά των μηχανισμών που αυτός υπηρετεί, τον εκμεταλλεύονται. Ο αθλητής έγινε μέσον και ο σκοπός είναι τα χρήματα. Έτσι ο κακός πρωταθλητισμός εντείνει τον ανταγωνισμό και διαφθείρει τον χαρακτήρα του αθλητή, αφού ταυτίζει τη προσπάθεια του αποκλειστικά με τη νίκη και τις απολαβές που την ακολουθούν. Επιπλέον, με τον πρωταθλητισμό καλλιεργείται τεχνηέντως και ο φανατισμός προκειμένου οι οπαδοί-θεατές του να είναι εύκολα χειραγωγήσιμοι, είτε μέσω του πάθους και του δέους που προκαλεί ο συγκεκριμένος αθλητής ή το συγκεκριμένο άθλημα, είτε όταν το είδωλο αυτό αξιοποιηθεί στην πολιτική προς άγραν ψήφων.

Θα ήταν ατόπημα όμως εάν παραβλέπαμε τη θετική πλευρά του πρωταθλητισμού. Ο υγιής πρωταθλητισμός οδηγεί στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων και στη βελτίωση των επιδόσεων των αθλητών, γεγονός που κάνει το άθλημα να έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον και εντονότερες συγκινήσεις για τους θεατές. Επιπλέον, οι αθλητικές εκδηλώσεις και προετοιμασίες γίνονται με τρόπο συστηματικό και οργανωμένο γεγονός που περιορίζει τους κακόβουλους που ρυπαίνουν και λυμαίνονται το χώρο του αθλητισμού. Αξιοσημείωτο είναι ακόμα πως οι παγκόσμιοι αθλητικοί οργανισμοί(FIFA,UEFA,κλπ.) αξιοποιούν τους πρωταθλητές ως πρότυπα προκειμένου να ενημερώσουν, ευαισθητοποιήσουν και να κινητοποιήσουν τον κόσμο για τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα όπως ρατσισμός, ναρκωτικά, πόλεμος.

Ο αθλητισμός και ο πρωταθλητισμός είναι δύο έννοιες που εύκολα-από κακούς χειρισμούς-μπορούν να αποχρωματιστούν από τις αξίες τους και τις

αρχές τους. Η Τιμή και η Αξιοπρέπεια του κάθε αθλήματος, ατομικού ή ομαδικού, δεν πρέπει να παίρνει υπόσταση από την “τιμή” του αθλητή και το ήθος όσων λάθρα διαβιούν στο χώρο.

Εμείς, ως θεατές, κρατάμε τη συγκίνηση που μας προσφέρει και ως αθλητές όσα μας διδάσκει. Και οι δύο πάντως έχουμε πολύτιμο θησαυρό στις αποσκευές μας για το ταξίδι της ζωής μας...

Προτάσεις έρευνας για επόμενη εργασία

Τα τελευταία χρόνια γίνεται μία έρευνα σχετικά με τη χρήση των ηλεκτρονικών παιχνιδιών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Αυτό συμβαίνει λόγω της δυναμικής που έχουν τα ηλεκτρονικά παιχνίδια να παρακινούν τους χρήστες, με έναν ευχάριστο τρόπο, να ασχολούνται με αυτά για αρκετές ώρες. Τα παιδιά, με δική τους πρωτοβουλία και επιθυμία εμπλέκονται αρκετές ώρες με το παιχνίδι διάφορων συχνά αρκετά περίπλοκων ηλεκτρονικών παιχνιδιών έξω από το χώρο του σχολείου. Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια έχουν μία δυναμική στο να προκαλούν τους νέους να ασχοληθούν με αυτά κεντρίζοντας τους το ενδιαφέρον (Μαραγκός, Γρηγοριάδου, 2005). Οι χρήστες βρίσκουν το παιχνίδι σαν μία φυσική δραστηριότητα που τους οδηγεί στην θεώρηση του υπολογιστή σαν ένα εργαλείο για παιχνίδια, περιμένουν την αναγνώριση των προσπαθειών τους μέσα από το παιχνίδι, κάτι που τους δίνεται σαν ανατροφοδότηση και τους παρακινεί να συνεχίσουν σε ακόμα πιο δύσκολες διαδικασίες. Τέλος οι χρήστες αναπτύσσουν την φαντασία τους μέσα από το περιβάλλον του παιχνιδιού και της εμπειρίας που αποκτούν από την αλληλεπίδραση

με αυτό δημιουργώντας τις κατάλληλες προϋποθέσεις να θεωρούν την τεχνολογία σαν φίλο και όχι σαν εχθρό μεγαλώνοντας παράλληλα με αυτή (Μαραγκός, Γρηγοριάδου, 2005). Μελέτες που αφορούν το γιατί τα ηλεκτρονικά παιχνίδια θεωρούνται ευχάριστα και γοητεύουν τους μαθητές έδειξαν ότι αυτά έχουν κοινά κάποια χαρακτηριστικά (Malone, 1981). Προσφέρουν το αίσθημα του ελέγχου, της περιέργειας, της εξωγενούς και της εσωγενούς φαντασίας προκαλώντας ταυτόχρονα την ενασχόληση με αυτά.

Συνεπώς τίθενται σημαντικά ερωτήματα σχετικά με την σχέση που έχουν τα παιδιά με την φυσική δραστηριότητα με τα αθλητικά ηλεκτρονικά παιχνίδια και αν υπάρχει κάποια συσχέτιση μεταξύ τους.

Η φυσική δραστηριότητα των παιδιών (άσκηση και παιχνίδι), περιορίζεται διότι με την σύγχρονη τεχνολογία γίνονται παθητικοί δέκτες των τηλεοράσεων, των βίντεο και των υπολογιστών. Τα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της συνήθειας είναι να γίνονται τα παιδιά

παθητικά, παχύσαρκα, μη κοινωνικά και ευάλωτα σε ασθένειες (Ραζάκου κ.α., 2003). Έρευνες έδειξαν, ότι η έλλειψη συμμετοχής των παιδιών σε φυσικές δραστηριότητες οφείλεται στα καθιστικά παιχνίδια, στην νοοτροπία των γονέων και στον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο (Cheung, 1995).

Το ερώτημα που γεννιέται είναι αν μέσα από τα ερεθίσματα που δέχονται τα παιδιά από τον υπολογιστή, ωθούνται να ασχοληθούν με τον αθλητισμό ή όχι

Πηγές

http://www.phyed.duth.gr/UNDERgraduate/images/DEP/Vernadakis/3a_manuscripts_gr/12.pdf

https://el.wikipedia.org/wiki/Μοχάμεντ_Μο_Φάρα

<https://sites.google.com/site/ganias454/athletismos-stis-meres-mas>

<https://studentlife.com.cy/2017/04/26/oi-thriloι-pou-allaksan-tin-istoria-tou-athlitismou?cat=sports/sports-corner>

<http://www.ert.gr/athlitismos/alla-athlimata/pagkosmia-sygkinisi-gia-ton-alitan-megalyteri-prosopikotita-ston-athlitismo/>

<https://www.lifo.gr/now/sport/170386>

<https://www.newsbeast.gr/portrait/arthro/637281/o-thrulikos-dromeas-megalon-apostaseon-haile-grebreselasie>

<http://webtv.ert.gr/tag/mochament-fara/>

<https://www.inewsgr.com/375/oi-deka-koryfaies-athlitikes-prosopikotites-tou-2017.htm>

<http://slideplayer.gr/slide/2303539/>